

Tweede Kamerverkiezingen

De Tweede Kamerverkiezingen zijn rechtstreekse verkiezingen waarmee de samenstelling van de Nederlandse Tweede Kamer der Staten-Generaal wordt bepaald.

Volgens artikel 54 van de Nederlandse Grondwet en artikel B1 van de Kieswet worden leden rechtstreeks gekozen. De verkiezingen vinden in principe elke vier jaar plaats. Om verkozen te worden in de Tweede Kamer moet men zich eerst verkiesbaar stellen. Meestal gebeurt dit via een politieke partij, maar het is ook mogelijk om individueel verkiesbaar te zijn. Wel is een partij (een vereniging met volledige rechtsbevoegdheid) nodig om een aanduiding/naam op het stembiljet te krijgen, anders heeft men enkel het lijstnummer. De Kiesraad organiseert de landelijke en Europese verkiezingen. Ook beheert en regelt de kiesraad de aanmeldingen van de registraties.

Het verkiesbaar stellen voor de Tweede Kamer vindt plaats per kieskring. Nederland heeft 20 kieskringen. Voor elke kieskring kan een andere lijst worden ingeleverd, maar meestal is het grootste deel van de lijst voor elke kieskring identiek. Wanneer een partij nog niet is verkozen, zijn voor het deelnemen in een kieskring ondersteuningsverklaringen vereist van 30 kiezers uit de betreffende kieskring. Ondersteuningsverklaringen van kandidaten tellen ook mee, maar alleen in hun eigen kieskring.

Bovendien moet een borgsom van € 11.250 (in totaal, dus niet per kieskring). Deze krijgt de partij terug als het totaal aantal behaalde stemmen in alle kieskringen samen ten minste 75% is van het aantal stemmen dat nodig is voor een zetel.

Verkiezingen in Nederland worden georganiseerd door de afdeling burgerzaken van de gemeenten; deze verschaffen een stempas aan alle ingezetenen, zoals bepaald op basis van de gemeentelijke basisadministratie. De peildatum hiervoor is 43 dagen voor de verkiezing, tevens de dag van kandidaatstelling. De afdeling burgerzaken (in grote gemeenten ook Bureau Verkiezingen als onderdeel daarvan) is ook verantwoordelijk voor de opleiding en benoeming van de stembureauleden, het controleren van de door de stembureaus aangeleverde gegevens (zijn er evenveel stemmen uitgebracht als er stempassen zijn ingenomen) en het doorgeven van de uitslag aan het hoofdstembureau. Het tellen van de stemmen is daarentegen de taak van het stembureau. Sinds het afschaffen van de stemcomputers zijn de meeste afdelingen burgerzaken minstens tot na twee uur 's nachts bezig met het verwerken van de gegevens, waarna het hoofdstembureau van het desbetreffende district de dag erna de bescheiden controleert en in ontvangst neemt en weer een dag later naar de kiesraad in Den Haag brengt.

Verkiezingen voor de Tweede Kamer vinden volgens de Kieswet in principe elke vier jaar plaats, in maart. Als er in dat jaar al verkiezingen worden gehouden voor de gemeenteraad of voor Provinciale Staten, worden de Tweede Kamerverkiezingen gehouden in mei. Soms kan er besloten worden om vervroegde verkiezingen te houden. Dat gebeurt onder andere wanneer er een kabinet valt. Deze verkiezingen kunnen in elke maand gehouden worden.

De verkiezingen volgend op deze vervroegde verkiezingen vinden dan weer plaats in de maand maart of mei, 4 jaar en een aantal maanden later. Een uitzondering hierop is als er vervroegde verkiezingen in maart, april of mei zijn. De zittingstermijn wordt dan juist iets verkort, tot 3 jaar en ongeveer 11 maanden (tenzij in het jaar waarin de zittingstermijn eindigt verkiezingen worden gehouden voor de gemeenteraad of Provinciale Staten). Zo komt het, dat na de verkiezingen van september 2012 de volgende verkiezingen pas in maart of mei 2017 kunnen plaatsvinden. Ondertussen weten we dat het dus op 15 maart 2017 plaats vindt.

De kiesdeler is in Nederland het aantal stemmen dat een partij moet behalen om een zetel in de Tweede Kamer te verkrijgen. De kiesdeler wordt berekend door het totale aantal uitgebrachte geldige stemmen te delen door het aantal Kamerzetels.

De kiesdeler kwam tijdens de verkiezingen van 22 november 2006 uit op $9.838.683 / 150 = 65.591$ en op 9 juni 2010 op $9.416.001 / 150 = 62.773$.

Na het tellen van de stemmen en het toewijzen van evenveel zetels aan elke lijst als het aantal malen dat die lijst de kiesdeler heeft behaald, worden de restzetels over de lijsten verdeeld volgens het stelsel van grootste gemiddelden. Zouden aan een lijst meer zetels moeten worden toegewezen dan er kandidaten zijn, dan worden de zetels die 'te veel' zijn door voortgezette toepassing van het stelsel van grootste gemiddelden aan een andere lijst toegewezen.

Binnen een lijst worden de zetels eerst toegekend aan de kandidaten die meer stemmen hebben ontvangen dan 25% van de kiesdeler (voor zover de lijst voldoende zetels toegewezen heeft gekregen), in de volgorde van de aantallen aan hen toegekende stemmen. Resteren dan nog zetels, dan worden deze toegewezen in de volgorde van de kieslijst.

Bij de verdeling van restzetels zijn de grote partijen in het voordeel. Partijen kunnen echter hun kansen vergroten door lijstverbindingen aan te gaan.

Partijen die de kiesdeler niet halen, komen ook niet in aanmerking voor een restzetel. Hierdoor is de kiesdeler in feite ook een zogenaamde kiesdrempel. Er bestaat echter geen officieel (vastgestelde) wettelijke kiesdrempel in Nederland.

De kiesdrempel is in Nederland zeer laag in vergelijking met andere landen (0,67%, 1 zetel). Duitsland en verschillende andere Europese landen kennen bijvoorbeeld een kiesdrempel van 5%.

In Nederland vinden periodiek verkiezingen plaats voor het Europees Parlement, de Eerste Kamer der Staten-Generaal, de Tweede Kamer der Staten-Generaal, de Provinciale Staten, de gemeenteraden en de waterschappen. In Caribisch Nederland, dat geen provinciale en gemeentelijke indeling kent, kan gestemd worden voor de eilandsraden.

De verkiezingen kennen de volgende periodiciteit:

Verkiezingen in Nederland

Bestuursniveau	Frequentie	Laatste keer	Volgende keer
Eilandsraadsverkiezingen	elke 4 jaar	2015	2019
Provinciale Statenverkiezingen	elke 4 jaar	2015	2019
Waterschapsverkiezingen	elke 4 jaar	2015	2019
Eerste Kamerverkiezingen	elke 4 jaar	2015	2019
Tweede Kamerverkiezingen	elke 4 jaar	2012	2017
Gemeenteraadsverkiezingen	elke 4 jaar	2014	2018
Europese Parlementsverkiezingen	elke 5 jaar	2014	2019

In Nederland vinden verkiezingen bij het normaal aflopen van de zittingstermijn in maart of mei plaats, en gewoonlijk op een woensdag. De verkiezingen voor het Europees Parlement worden echter op een donderdag gehouden.

Sinds 1970 is er in Nederland geen opkomstplicht meer. Iedereen heeft recht op 2 uur "stemvrij" van zijn werk als hij buiten werktijd niet kan stemmen.

F. Domela Nieuwenhuis

De Evangelisch-Lutherse Kerk in het Koninkrijk der Nederlanden was een lutherse kerkgemeenschap in Nederland van 1818 tot 2004. De eerste lutherse congregaties in Nederland werd gesticht in de 16e eeuw maar een georganiseerde "Evangelisch-Lutherse Kerk in het Koninkrijk der Nederlanden" kwam pas in 1818. De stad Amsterdam was, en is nog steeds, het centrum van het Nederlandse lutheranisme. De meeste lutheranen in Nederland zijn afstammelingen van personen die hoogstwaarschijnlijk in aanraking zijn gekomen met Duitse of Scandinavische lutherse koophandelaren. De lutherse kerk is altijd redelijk klein gebleven. Op 1 mei 2004 ging de kerk op in de Protestantse Kerk in Nederland.

De Wijcker Swaen is een klein 'huiskerkje, dat verscholen ligt in het centrum van Beverwijk aan de Koningstraat 119. In 1772 kocht de kerkenraad van de Lutherse Gemeente 'een huis met erf en stallingen voor koeien en paarden, gelegen aan de Koningstraat'. Het huis werd verbouwd en vergroot, en twee jaar later werd het kerkgebouw voltooid. De meest spraakmakende dominee van dit kerkje was ongetwijfeld F. Domela Nieuwenhuis.

Ferdinand Domela Nieuwenhuis, geboren te Amsterdam op 31 december 1846 en gestorven te Hilversum op 18 november 1919 was een Nederlands politicus, sociaal-anarchist, en antimilitarist. Hij geldt als één van de oprichters van de socialistische beweging in Nederland. Tevens was hij de oprichter van het tijdschrift 'De Vrije Socialist'.

Domela Nieuwenhuis was de zoon van Ferdinand Jacob Domela Nieuwenhuis, luthers predikant en hoogleraar theologie, en Henriette Frances Berry. Oorspronkelijk

heette hij Nieuwenhuis, maar in 1859 ontving zijn familie toestemming de achternaam 'Domela' toe te voegen.

Hij huwde vier maal; drie echtgenotes stierven in het kraambed. In 1870 huwde hij Johanna Lulofs met wie hij twee zoons kreeg, zij overleed op 26 maart 1872 in Beverwijk en werd begraven op het kerkhof bij de Wijkertoren.

Hij hertrouwde op 29 oktober 1874 te Beverwijk met Johanna Adriana Verhagen met wie hij twee dochters kreeg, zij overleed in 1877. Zij werd geboren op 11 februari 1842 in Beverwijk als dochter van Pieter Verhagen en Wilhelmina Hillegonda Schuitemaker.

Hij hertrouwde in 1880 met Johanna Frederika Schingen Hagen met wie een zoon kreeg die jong stierf, zijn vrouw overleed in 1884.

Hij hertrouwde in 1891 met Johanna Egberta Godthelp met wie hij vier kinderen kreeg. Twee daarvan zijn jong gestorven. De overige twee waren een dochter en een zoon.

Johanna Lulofs

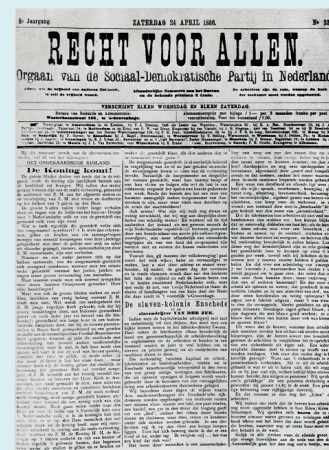
hij

Hij was van 1868 tot 1870 proponent in de Evangelisch-Lutherse kerk. (Een proponent is een afgestudeerd theoloog die mag preken en beroepbaar is. In de nieuwe kerkorde van de PKN is het begrip proponent weer teruggekomen, nadat het lange tijd minder gebruikt werd.)

Hij was achtereenvolgens Evangelisch-Luthers predikant te Harlingen van 22 mei 1870 tot 1871, te Beverwijk van 1871 tot 1875 en te 's-Gravenhage van 1875 tot 31 augustus 1879. In 1879 brak hij met de kerk en werd atheïst. In Beverwijk bleef hij actief in de Vredesbond en redigeerde tevens het streekweekblad Kennemerland.

Tijdens zijn laatste aanstelling als predikant richtte hij het weekblad "Recht voor allen" op waar hij van 1 maart 1879 tot 1898 redacteur was. Van 19 januari 1887 tot 31 augustus 1887

zat hij een gevangenisstraf uit wegens majesteitsschennis. De aanleiding was een anarchistisch artikel. Hoewel hij niet de schrijver van het stuk was nam hij als hoofdredacteur de verantwoordelijkheid voor het artikel, waarin o.a. Willem III "Koning Gorilla" werd genoemd. Ook het opnemen van een tiental blanco bladzijden voorstellende 'de Activiteiten des Konings' viel totaal verkeerd.

Hij was redacteur van "De Vrije Anarchist", van 2 april 1897 tot 1918, secretaris van de centrale raad SDB, van 1882 tot 1887 en leider van de SDB De Sociaal-democratische Bond (SDB) was de eerste partij op socialistische grondslag in Nederland. In 1894 werd de partij verboden door de Hoge raad en ging verder onder de naam Socialistenbond, welke in 1897 werd ontbonden. Als alternatief voor de SDB werd op 26 augustus 1894 de SDAP opgericht in 't lokaal Atlas aan de Ossenmarkt 9 te Zwolle. Tot de 12 oprichters (de "twaalf apostelen" genoemd) behoorden Pieter Jelles Troelstra, Jan Schaper en Willem Vliegen. De SDB streefde aanvankelijk vooral naar algemeen kiesrecht. In de jaren 1883 - 1885 werd op Prinsjesdag door partijleden langs de route van de Koninklijke stoet gedemonstreerd. Na Prinsjesdag 1885 werd de aandacht verlegd naar de sociale

strijd van de vakbeweging. De bond was revolutionair, dat impliceert dat zij veranderingen middels een revolutie in Nederland wilde bewerkstelligen. Desondanks werd wel aan verkiezingen deelgenomen en zo kwam Domela Nieuwenhuis in 1888 in de Tweede Kamer. Van 1 mei 1888 tot 15 september 1891 was hij voor het kiesdistrict Schoterland lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

In maart 1891 wees hij een uitnodiging voor een koninklijk diner af met een schrijven aan koningin-regentes Emma. Hij verklaarde daarin, dat de reden voor zijn weigering was, meer nog dan het niet kunnen of willen voldoen aan de voorwaarde om in kostuum te verschijnen, dat hij niet aan een 'weldeeringen disch' wilde aanzitten, terwijl hij wist dat duizenden het aller-noodzakelijke misten "om den mond open te houden van vrouw en kinderen zonder dat (er) iets werd gedaan om in dien nood te voorzien".

Ferdinand Domela Nieuwenhuis stierf op 18 november 1919 te Hilversum op 72-jarige

leeftijd. De laatste jaren van zijn leven waren geestelijk, fysiek en financieel moeilijk. Mede door het geld dat de beweging hem gekost had was hij straatarm geworden. Een speciaal fonds hielp hem op kiese wijze aan enige inkomsten.

Hij werd als een van de eersten gecremeerd en bijgezet op Westerveld in Velsen. Een rouwstoet, waar 12.000 sympathisanten aan deelnamen, trok door Amsterdam. In 1931 werd zijn standbeeld, gemaakt door Johan Polet, in Amsterdam onthuld. Het staat op het Nassauplein, in Amsterdam-West, naast het Westerpark. Nabijgelegen is ook het naar hem vernoemde Domela Nieuwenhuisplantsoen.

Hij was in Nederland populair door zijn optredens bij stakingen van ambachtslieden, maar ook bij die van de veenarbeiders. In veel arbeiderswoningen was een foto van hem te vinden. Omdat hij in zijn leven opkwam voor de Friese veenarbeiders, kreeg hij de bijnaam Us Ferlosser. In Heerenveen was anno 2004 nog steeds het Domela Nieuwenhuismuseum (onderdeel van het Museum Willem van Haren) te vinden.

Het communistische blad De Tribune zette boven zijn necrologie: 'Den Makker die de massa's uit doodsche slaafschheid wekte'.

